

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 3 Ιουλίου 2020 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος, Αγγελική Πουλοπούλου Εισηγήτρια και Χρήστος Σώκος, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 29-5-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 654/29-5-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» νομίμως εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση και τροποποίηση όρων της με αρ. πρωτ. διακήρυξης για την «.....», εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 209.675,00 ευρώ, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 14-5-2020 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 14-5-2020 με Μοναδικό ΑΔΑΜ και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε την Εισηγήτρια.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ.και ποσού 1.049,00 ευρώ, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, με την εμπροθέσμως από 29-5-2020 κατατεθείσα προσφυγή του, ο προσφεύγων στρέφεται κατά της από 14-5-2020 δημοσιευθείσας στο ΚΗΜΔΗΣ διακήρυξης προμήθειας αγαθών, που λόγω εκτιμώμενης αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ, εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ, προβάλλοντας παρανομία επιμέρους όρων αυτής, η δε αναθέτουσα με τις με αρ. πρωτ.Απόψεις της, αιτείται την απόρριψη της προσφυγής, πλην όμως δεν προκύπτει κοινοποίηση τους στον προσφεύγοντα και άρα, δεν λαμβάνονται υπόψη προς διατήρηση της αντιμωλίας μεταξύ των διαδίκων (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 395/2018). Το έννομο δε συμφέρον του προσφεύγοντος θα εξεταστεί σε συνάρτηση με το περιεχόμενο των επιμέρους ισχυρισμών του και άρα, στο πλαίσιο κατ' ουσία εξέτασης της προσφυγής.

3. Επειδή, επί του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος σημειώνεται ότι για την άσκηση προδικαστικής προσφυγής απαιτείται έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος, το οποίο συναρτάται με την ιδιότητά του ως ενδιαφερομένου μεν να συμμετάσχει στο διαγωνισμό αλλά αποκλεισμένου δυνάμει όρου της προκήρυξης. Ειδικότερα, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να επικαλεσθεί άμεση βλάβη από όρο της διακήρυξης ο οποίος παραβιάζει κατ' αυτόν τους κανόνες που αφορούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό, τη διαδικασία επιλογής του αναδόχου ή τα εφαρμοστέα ανάδειξη του κριτήρια σε σημείο που να αποκλείει ή να καθιστά ουσιώδη δυσχερή τη συμμετοχή του στο διαγωνισμό (ΣτΕ ΕΑ 147/2016). Ως βλάβη στην περίπτωση αυτή, ορίζεται όχι η απλή επίκληση παρανομίας ή η κατά γενικό τρόπο παραβίαση διαφόρων διατάξεων, αλλά τα πραγματικά περιστατικά, συγκεκριμένα και αρκούντως εξειδικευόμενα αφορώντα τη νομική και πραγματική κατάσταση του συγκεκριμένου συμμετέχοντος τα οποία είτε αποκλείουν, είτε καθιστούν υπερβολικά δυσχερή τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό είτε προδιαγράφουν άμεσα ή έμμεσα το αποτέλεσμα του λόγω αδυναμίας του προσφεύγοντος να εκπληρώσει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις (ΣτΕ ΕΑ 1140, 1137/2010).

4. Επειδή δε, κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας

(βλ. ΣτΕ ΟΛ 4022/2012, 1411/2003, 1532, 2018, 2327/1965), οι πράξεις διακριτικής ευχέρειας υπάγονται στην κατηγορία των φύσει αιτιολογητέων πράξεων, δηλαδή εκείνων των οποίων ο έλεγχος είναι αδύνατος ή ατελής χωρίς την αναφορά των λόγων που τις στήριξαν. Συναφώς έχει κριθεί ότι αν το διοικητικό όργανο διαθέτει διακριτική ευχέρεια, κατά την έκδοση της διοικητικής πράξης το ακυρωτικό όργανο που επιλαμβάνεται επ' αυτών μπορεί μόνο να την ακυρώσει («το επιλαμβανόμενο της προσφυγής διοικητικό δικαστήριο δεν έχει εξουσία να προβεί σε κατ' ιδίαν εκτίμηση, ενέχουσα κατά περιεχόμενο άσκηση ανηκούσης στην Διοίκηση διακριτικής εξουσίας, σε διατύπωση δικής του περί της μεταβολής της έδρας κρίσεως, καθ' υποκατάσταση της Διοικήσεως, αλλά οφείλει, όπως επιβάλλει το άρθρο 79 παρ.3 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, σε συμφωνία προς την αρχή της διακρίσεως των εξουσιών, να ακυρώσει την πράξη και να την αναπέμψει στην Διοίκηση για σύννομη άσκηση της διακριτικής της εξουσίας» ΣτΕ 1879/2008 σκ. 5). Συναφώς, σύμφωνα με την πάγια θέση της θεωρίας, όπως επιρρωνύεται από τα πορίσματα της νομολογίας (ΣτΕ 1222/1979), σε περίπτωση διακριτικής ευχέρειας ο ακυρωτικός έλεγχος περιορίζεται στην εξέταση των νομικών συλλογισμών και στην τήρηση των νομικών ορίων. Όπου η διοίκηση κατ' εξουσιοδότηση του νομοθέτη επιλέγει μια από διάφορες εξίσου νόμιμες λύσεις, το δικαστήριο (ή κατ' αναλογία το αρμόδιο διοικητικό όργανο) δεν μπορεί να ελέγξει την επιλογή καθ' εαυτή, χωρίς να στερεί την διακριτική ευχέρεια του αντικειμένου της. Ως εκ τούτου στις περιπτώσεις διακριτικής ευχέρειας, αν δεν υφίσταται υπέρβαση των νομίμων ορίων αυτής, ο προκριθείς από τη Διοίκηση τρόπος άσκησής της, συνιστά για το ακυρωτικό όργανο, ανέλεγκτη ουσιαστική κρίση της Διοίκησης (ΣτΕ 177/1996 και αντίστοιχες 1222/1979 ΟΛ, 2375/1988).

5. Επειδή, κατά τον προσφεύγοντα, όσον αφορά την και το επιμέρους είδος, η προμήθεια του ίδιου του είδους είναι μη νόμιμη, διότι κατά την ΚΥΑ 43726/7-6-2019 απαλείφθηκε η υποχρέωση τέτοιων μέσωσ προστασίας για τους Χρήστες Η/Υ. Αντιστοίχως ισχυρίζεται και για την, ζητούνται μεταξύ άλλων, ότι αυτά δεν αποτελούν Μέσο Ατομικής Προστασίας σύμφωνα με την προαναφερθείσα ΚΥΑ και δεν προβλέπονται ή

περιγράφονται ούτε στην υπ' αριθ. 53361/11.10.2006 προηγούμενη ΚΥΑ που αφορούσε στην προμήθεια Μέσων Ατομικής Προστασίας, ενώ στην υπ' αριθ.μελέτη δεν προσδιορίζεται για τα είδη αυτά (πλην του 1.10) το πεδίο χρήσης τους ώστε να δικαιολογείται η προμήθειά τους, ενώ κατά κανόνα τα εν λόγω είδη οι αναθέτουσες αρχές συνήθως τα προμηθεύονται μέσω διαγωνισμών για την προμήθεια ειδών καθαριότητας και ευπρεπισμού ή/και λοιπών αναλώσιμων ή εργαλείων. Πέραν του ότι όσα ο προσφεύγων επικαλείται προφανώς δεν έχουν την έννοια ότι είναι παράνομη η προμήθεια τέτοιων ειδών, αλλά το πολύ ότι δεν είναι υποχρεωτική για τον εργοδότη φορέα, η δε αναθέτουσα έχει κάθε αρμοδιότητα στα πλαίσια της μέριμνας της για το προσωπικό της να προμηθεύεται κάθε είδος που κατά την κρίση της είναι σκόπιμο και αποτελεσματικό για την προστασία του, πρωτίστως οι οικείοι ισχυρισμοί προβάλλονται άνευ οιοδήποτε έννομου συμφέροντος του προσφεύγοντος, αφού ουδόπως προκύπτει εκ της ως άνω απαίτησης ότι βλάπτεται αυτός καθ' οιονδήποτε τρόπο και δη στο δικαίωμα συμμετοχής του στη διαδικασία από την προμήθεια του ως άνω είδους ούτε επικαλείται οτιδήποτε τέτοιο στην προσφυγή του. Εξάλλου, απαραδέκτως βάλλει δια των ως άνω κατά της ανέλεγκτης κρίσης της διοίκησης να ορίσει το καταρχήν ζητούμενο εξ αυτής φυσικό αντικείμενο ούτε η ΑΕΠΠ είναι αρμόδια να προβεί σε τέτοιο έλεγχο κατάστρωσης του καταρχήν φυσικού αντικειμένου που ζητείται, ήτοι του ζητούμενου αγαθού, έλεγχος που βαίνει σε εξέταση περί της σκοπιμότητας και όχι της νομιμότητας της διακήρυξης. Άρα, οι υπό Α και υπό Β, κατά την αρίθμηση της προσφυγής, ισχυρισμοί του προσφεύγοντος προβάλλονται αβασίμως, αλλά και απαραδέκτως και είναι ως εκ τούτου απορριπτέοι.

6. Επειδή, περαιτέρω, ο προσφεύγων προβάλλει ότι όσον αφορά το άρ. 2.1 της ΟΜΑΔΑΣ Α της διακήρυξης, μη νομίμως ζητείται ειδικώς «*βεβαίωση ελέγχου ΚΔΕΠ του κατασκευαστή ή προμηθευτή στην οποία θα αναφέρονται ευκρινώς α) ο κωδικός του υποδήματος, β) η διηλεκτρική αντοχή, γ) το είδος της δοκιμής σύμφωνα με την οποία ελέγχθηκε το υπόδημα, δ) ο αριθμός του πιστοποιητικού...*», επειδή η απαίτηση αυτή πρέπει να προκύπτει από

βεβαίωση μόνο του ΚΔΕΠ, ενώ ο προσφεύγων επικαλείται ότι θα μπορούσε να εκδοθεί από οιονδήποτε αναγνωρισμένο διαπιστευμένο φορέα. Ουδόλως όμως, ο προσφεύγων επικαλείται οιαδήποτε αδυναμία του υποβολής προσφοράς με αγαθό που πρέπει να φέρει τέτοια βεβαίωση ή δυνατότητα συμμετοχής του με αγαθό που φέρει κάποια άλλη ισοδύναμη βεβαίωση, ενώ δεν προκύπτει ούτε αναφέρει οιαδήποτε συγκεκριμένη βλάβη του, με αποτέλεσμα οι ισχυρισμοί του να παρίστανται αόριστοι ως προς την επαπειλούμενη εις βάρος του ζημία, η οποία όμως, κατ' άρ. 345-346 και 360 επ. Ν. 4412/2016 αποτελεί προϋπόθεση του παραδεκτού της προσφυγής και να μην προκύπτει αν ο προσφεύγων προβάλλει τους οικείους ισχυρισμούς του λόγω δυσχέρειας συμμετοχής του εκ των οικείων όρων ή προς τον σκοπό του γενικού ελέγχου νομιμότητας της διακήρυξης. Επομένως, και οι υπό Γ ισχυρισμοί της προσφυγής είναι απορριπτέοι λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος και άρα, ως απαράδεκτοι.

7. Επειδή, περαιτέρω ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η διακήρυξη και η συνημμένη σε αυτή υπ' αρ.Μελέτη απαιτεί εσφαλμένα ή καταργημένα πρότυπα. Ειδικότερα, ως προς το είδος, απαιτείται πρότυπο EN 379, το οποίο όντως αφορά διαφορετικά προϊόντα, ήτοι μάσκες συγκολλητών. Η αναθέτουσα συνομολογεί στις μη κοινοποιηθείσες στον προσφεύγοντα, Απόψεις της σχετικό τυπογραφικό σφάλμα, πλην όμως ως και την 3-7-2020 ουδόλως είχε διευκρινίσει τούτο σχετικά στους οικονομικούς φορείς ούτε είχε απαλείψει τον ως άνω όρο και άρα, ο ως άνω ισχυρισμός αναφερόμενος σε ανέφικτη προδιαγραφή και άρα, άνευ ετέρου αδυναμία προσφοράς εκ του προσφεύγοντος, πρέπει να γίνει δεκτός και να ακυρωθεί η ανωτέρω απαίτηση προτύπου EN 379 για το είδος 1.3 της Όσον αφορά τον όρο 1.9 Γυαλιά προστασίας από ηλιακή ακτινοβολία με διαφανείς φακούς, ο προσφεύγων επικαλείται ομοίως το ανέφικτο του όρου, αφού ζητείται προστασία έναντι ηλιακής ακτινοβολίας, ενώ οι ζητούμενοι φακοί είναι διαφανείς και ενώ για το είδοςαπαιτείται το πρότυπο EN 172 που αφορά στα φίλτρα ηλιακής ακτινοβολίας. Ο παραπάνω ισχυρισμός, συνιστάμενος στο ανέφικτο του ως άνω όρου, περί προστασίας από ακτινοβολία, αλλά με διαφανείς φακούς δεν απεδείχθη ως προς το βάσιμο τον προσφεύγοντα και

άρα, τυγχάνει απορριπτέος. Όσον αφορά το είδος, ο προσφεύγων επικαλείται ότι το πρότυπο EN 470 το οποίο ζητείται έχει καταργηθεί και αντικατασταθεί από το EN 11611, η αναθέτουσα στις μη κοινοποιηθείσες Απόψεις της συνομολογεί τον ισχυρισμό, αναφέροντας ότι μπορεί να προσφερθεί αγαθό και με το νεότερο ως άνω πρότυπο, πλην όμως ουδόλως μετέβαλε τον ως άνω όρο πριν τουλάχιστον την εξέταση της προσφυγής και άρα, απαιτεί πρότυπο και δη, καταργηθέν, άνευ ισοδυνάμου κατ' άρ. 54 παρ. 3β Ν. 4412/2016 και συνεπώς και ο ως άνω όρος είναι ακυρωτέος, όσον αφορά την άνευ ισοδυνάμου απαίτηση για EN 470 για το είδος Για τον ίδιο λόγο πρέπει να γίνει δεκτός και ο αντίστοιχος ισχυρισμός του προσφεύγοντος για το είδος, σχετικά με την απαίτηση προτύπου EN 381-7 άνευ ισοδυνάμου, καίτοι η αναθέτουσα συνομολογεί την ύπαρξη νεότερου σχετικού προτύπου, το οποίο πρέπει και κατά την ίδια να γίνει ομοίως δεκτό και άρα, η παραπάνω απαίτηση για EN 381-7 άνευ ισοδυνάμου πρέπει ομοίως να ακυρωθεί ως προς το είδος Όσον αφορά το είδος 3.24 της, όπου απαιτείται θερμική επένδυση 3M Thinsulate χωρίς μεία αποδοχής ισοδυνάμου, καίτοι η ως άνω προδιαγραφή αναφέρεται σε συγκεκριμένο κατασκευαστή και όσον αφορά την απαίτηση για υλικό από μικροΐνες clarino και ύφασμα condura, σχετικά με το είδος 3.25, απαιτήσεις και πάλι αναφερόμενες σε συγκεκριμένους κατασκευαστές και μεθόδους κατασκευής, ο προσφεύγων βάσιμα ισχυρίζεται ότι κατ' άρ. 54 παρ. 4 Ν. 4412/2016 έπρεπε να προβλέπεται «ή ισοδύναμο» στις οικείες προδιαγραφές, ενώ εξάλλου η αναθέτουσα ουδόλως αποδεικνύει και δη με αναμφισβήτητο τρόπο τους ισχυρισμούς της, ότι δεν υφίσταται, λόγω της φύσης του αντικειμένου, οιαδήποτε άλλη τεχνική λύση, όσον αφορά δε το είδος 3.25 συνομολογεί μάλιστα ότι θα εδύναντο να γίνουν αποδεκτά και ισοδύναμα ως προς τις οικείες προδιαγραφές. Άρα, οι παραπάνω απαιτήσεις των ειδών 3.24 και 3.25 είναι ακυρωτέες καθ' ο μέρος δεν προβλέπουν αποδοχή ισοδυνάμων υλικών. Όσον αφορά το είδος, ζητείται αποκλειστική σύνθεση φόρμας από πολυεστέρα και βαμβάκι και ταυτόχρονη συμμόρφωση με πρότυπα EN ISO 1149-5:2009 , το οποίο αφορά σε ηλεκτροστατικές ιδιότητες και EN 13034:2005+A1:2009, το οποίο αφορά

προστασία έναντι υγρών χημικών, προδιαγραφή που δεν είναι δυνατόν να καλυφθεί χωρίς σύνθεση κατά 1% από αντιστατική ίνα άνθρακα και άρα, τα πρότυπα κατά τον προσφεύγοντα, αυτά, είναι ακυρωτέα. Η αναθέτουσα πάντως στις μη κοινοποιηθείσες Απόψεις και χωρίς, έως την εξέταση της προσφυγής, να τροποποιήσει τον ως άνω όρο, συνομολογεί ότι ζητά 1% σύνθεση από άνθρακα, χωρίς τούτο να προκύπτει από τον ως άνω όρο. Επομένως, σε κάθε περίπτωση, η εν γένει προδιαγραφή περί των ως άνω προτύπων και περί σύνθεσης του ως άνω είδους 4.3 είναι ακυρωτέα και πρέπει να αναπεμφθεί στη διοίκηση για κατά την κρίση της αναδιαμόρφωση, αφού ως έχει ο όρος είναι ανεπίδεκτος εκπλήρωσης. Όσον αφορά το είδος 4.16 της ίδιας, ζητούνται σακάκια και παντελόνια εργασίας, χρώματος που θα προσδιοριστεί από την αναθέτουσα, το ίδιο δε επικαλείται ο προσφεύγων για τα είδη Η αναθέτουσα στις μη κοινοποιηθείσες Απόψεις της αναφέρει ότι απλώς ζητούνται πολλαπλές χρωματικές επιλογές και θα προσδιορισθεί το χρώμα κατά την εκτέλεση, ενώ επικαλείται ότι επαφίεται στην κρίση των διαγωνιζομένων η επιλογή των προσφερόμενων χρωμάτων. Τα ως άνω όμως, ουδόλως προκύπτουν από τις οικείες απαιτήσεις ως έχουν, ουδόλως δε η αναθέτουσα διευκρίνισε ή τροποποίησε αυτές αντίστοιχα πριν την εξέταση της προσφυγής και άρα, οι απαιτήσεις αυτές, που συγκροτούν, όπως και από τους ισχυρισμούς και τις δια των Απόψεων, διευκρινίσεις της αναθέτουσας, προκύπτει, κρίσιμη ασάφεια περί της συντάξεως της προσφοράς, που συνιστά πρόδηλο εμπόδιο συμμετοχής, πρέπει να ακυρωθούν και ομοίως να αναπεμφθούν στην αναθέτουσα προς επεξήγηση και αναδιαμόρφωση, όσον αφορά την περί χρώματος και χρωματολογίου οικεία ανά είδος προδιαγραφή. Όσον αφορά το είδος, η αναθέτουσα συνομολογεί τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι ανεφίκτως απαιτήθηκε εσφαλμένο πρότυπο EN 382, ενώ το ορθό είναι το EN 360 και άρα, ως έχει η διακήρυξη καθιστά ανέφικτη και τη σύνταξη προσφοράς και κατ' αποτέλεσμα, η παραπάνω απαίτηση για EN 382 είναι προδήλως παράνομη και ακυρωτέα. Περαιτέρω, ομοίως η αναθέτουσα συνομολογεί ότι το πρότυπο EN 388:2003 που ομοίως οι προδιαγραφές του ζητούνται για τα γάντια προστασίας από μηχανικούς κινδύνους, έχει

αντικατασταθεί από νεότερο και ότι θα γίνουν αποδεκτά και αγαθά σύμφωνα με το Ν 388:2016 νέο πρότυπο, αρκεί να αποδειχθεί με την προσφορά ότι πληρούν τις ζητούμενες μηχανικές αντοχές με βάση το νέο πρότυπο. Άρα, και οι ως άνω προδιαγραφές των εν γένει γαντιών θα πρέπει να ακυρωθούν και να αναδιατυπωθούν με τρόπο που ενσωματώνει την ως άνω, κατά την ίδια την αναθέτουσα, αποδοχή και των ισοδυνάμων και νεότερων προτύπων (χωρίς η αναθέτουσα να εμποδίζεται να δέχεται και τα ισχύοντα της προηγούμενης έκδοσης) και των δι' αυτών αποδεικνυόμενων προδιαγραφών.

8. Επειδή, ο προσφεύγων αορίστως προβάλλει ότι σε πλειοψηφία των ειδών απαιτούνται συγκεκριμένες και λεπτομερείς απαιτήσεις, όπως «τσέπες σε ρούχα, συγκεκριμένο κλείσιμο, βάρος, συγκεκριμένη σύνθεση υλικών στα γάντια κτλ» που μειώνουν τα είδη τα οποία μπορούν να προσφερθούν, αφού στις περισσότερες περιπτώσεις τα είδη τα οποία πληρούν στο 100% τις απαιτούμενες προδιαγραφές είναι μοναδικά και περαιτέρω επικαλείται ότι οι οικείες απαιτήσεις αντίκεινται στις γενικότερες αρχές του ανταγωνισμού, της ίσης μεταχείρισης, της απαγόρευσης διακρίσεων και της αρχής της αναλογικότητας ενώ δεν είναι σύμφωνες με το σημ.74 του Προοιμίου της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, χωρίς να προκύπτει ειδική αιτιολόγηση τους περί αποτελεσματικής εξυπηρέτησης των αναγκών για την κάλυψη των οποίων τίθενται, ενώ επιπλέον προβάλλει ότι για τα είδη 1.9, 1.11, 1.12, 2.11, 3.4, 2.6, 3.13 και 3.20 δεν προσδιορίζεται το πεδίο χρήσης τους ώστε να δικαιολογούνται οι ζητούμενες απαιτήσεις. Όλοι οι ανωτέρω ισχυρισμοί προβάλλονται άνευ οιασδήποτε επίκλησης ή στοιχειοθέτησης εννόμου συμφέροντος, αφού ουδόλως προκύπτει ή ο προσφεύγων προβάλλει αδυναμία ή ουσιώδη δυσχέρεια συμμετοχής του λόγω των ανωτέρω όρων, περαιτέρω δε, αορίστως προβάλλεται ότι στις περισσότερες περιπτώσεις υπάρχει μόνο ένα αποδεκτό προϊόν, χωρίς να αναφέρει ούτε το προϊόν που προσδιορίζεται, αλλά ούτε καν τα συγκεκριμένα είδη στα οποία προσδιορίζεται το συγκεκριμένο αγαθό. Εξάλλου, ο προσφεύγων φέρει το βάρος απόδειξης παρανομίας και αδικαιολόγητου περιορισμού του ανταγωνισμού εκ των προδιαγραφών που προβάλλει, αλλά ο νυν προσφεύγων ουδέν σχετικό και ειδικό προβάλλει και

άρα και προς τούτο αορίστως προβάλλονται οι ως άνω ισχυρισμοί.

9. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η Προδικαστική Προσφυγή, να ακυρωθούν δε οι κατά τη σκ. 5 ανωτέρω όροι κατά το αντίστοιχο εκεί προσδιοριζόμενο περιεχόμενο τους και να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αναθέτουσα προκειμένου αυτή να προβεί στις οικείες ανά περίπτωση τροποποιήσεις, αποσαφηνίσεις και διευκρινίσεις, σύμφωνα με τη σκ. 5, εφόσον αυτές δεν έχουν λάβει χώρα κατά την έκδοση της Απόφασης.

10. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να επιστραφεί το παράβολο με αρ.και ποσού 1.049,00 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ακυρώνει τους αναφερόμενους στη σκ. 7 όρους της διακήρυξης και αναπέμπει στην αναθέτουσα για την αντίστοιχη τροποποίηση, αποσαφήνιση ή διευκρίνιση τους.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου με αρ.και ποσού 1.049,00 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 3-7-2020 και εκδόθηκε στις 23-7-2020.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΧΑΤΖΗΛΙΑΣ ΗΛΙΑΣ